

Jaarverslag 2021 – Stichting KOZA

Als gevolg van Covid-19 verliep 2021 onvermijdelijk anders dan we hadden voorzien. Dit had zowel gevolgen voor de activiteiten van Stichting KOZA in Nederland, als voor onze partners in Zimbabwe. Hoewel er financieel sprake was van enige stagnatie, hebben we onze afspraken kunnen nakomen en worden er in Zimbabwe nieuwe plannen gemaakt die we de komende jaren hopen te gaan ondersteunen.

De Nederlandse activiteiten

De activiteiten van Stichting KOZA spitsen zich vooral toe op het verzamelen van financiële middelen, om onze partners in Zimbabwe te ondersteunen met hun kerkelijk-sociale werk. In een tijd van onzekerheid, met lockdowns en allerlei andere beperkende maatregelen, is het vanzelfsprekend lastiger om geld te werven zoals we dat gewend waren. Evengoed heeft KOZA in 2021 veel donaties van particulieren en kerken mogen ontvangen.

Voor de langere termijn heeft KOZA zich verbonden aan de scholing van een zevental kinderen. Twee daarvan zijn de kinderen van ds. David Mhlambeni, met wie we al sinds de oprichting van Stichting KOZA in 2010 samenwerken. We hebben afgesproken dat we jaarlijks €5.500 met dit doel verzamelen. Daarnaast ondersteunen we de familie Mhlambeni maandelijks met €200, ten behoeve van voedsel, gas, elektriciteit en andere huishoudelijke uitgaven. Deze toezeggingen vormden ook in 2021 het leeuwendeel van de uitgaven van Stichting KOZA.

Hoewel de meeste bijdragen in 2021 wat lager uitvielen dan in de jaren daarvoor, konden we precies voldoen aan onze verplichtingen. Dat was mede het gevolg van enkele bijzondere bronnen van inkomsten, waarvan de donaties naar aanleiding van het promotiefeest van de penningmeester van Stichting KOZA in elk geval moeten worden genoemd. Ook de regelmatige bijdragen van de Protestantse Gemeente Maassluis (in het bijzonder de Oud Papieractie) en een aantal vaste donateurs springen in het oog. Daarnaast waren er nog enkele bijdragen van wijkdiaconieën uit Amsterdam, als gevolg van de inzamelingsactie die we in december 2020 hebben gehouden.

Als de dalende trend niet wordt gekeerd, kan Stichting KOZA in 2022 niet voldoen aan de langjarige afspraken met onze partners in Zimbabwe. Dat betekent dat er qua geldwerving een tandje moet worden bijgezet. Het luwen van de Covid-19 pandemie helpt daar hopelijk aan mee.

Op het moment dat dit jaar verslag geschreven wordt, vinden er bovendien gesprekken plaats met Stichting Semma over een flinke bijdrage, die ons de komende jaren een flink eind op weg zal gaan helpen.

Het nieuws uit Zimbabwe

Net als in Nederland moest er in Zimbabwe flink worden geïmproviseerd tijdens de Covid-19 pandemie. Langdurige schoolsluitingen leidden bij de familie Mhlambeni tot hoge internetkosten, die niet waren begroot. De kinderen waren echter aangewezen op digitaal onderwijs.

De uitgebreide familie van David en Kudzai Mhlambeni bevatte in 2021 maar liefst zeven kinderen. Naast hun eigen kinderen ging het om een neefje en een nichtje, en drie voormalige weeskinderen die ooit werden opgevangen in het weeshuis van de City Life Church. Vanwege de economische crisis kon de kerk de exploitatie van dit kindertehuis al in 2020 niet meer volhouden.

Economisch gezien was de situatie in Zimbabwe wederom dramatisch. De inflatie bedroeg 94%, wat betekent dat het voor vrijwel alle huishoudens opnieuw buitengewoon moeilijk was om rond te

komen. Mede daarom is het zo belangrijk voor de familie Mhlambeni om een maandelijkse bijdrage te ontvangen in buitenlandse, harde valuta. Ook de relatief hoge schoolkosten zijn hiervan een gevolg: omdat leerkrachten in Zimbabwe zo slecht betaald krijgen, moet er per kind drie keer per jaar een forse individuele bijdrage worden betaald.

Voor Stichting KOZA is dit een waardevolle manier om een bijdrage te leveren op de lange termijn: door te zorgen dat de kinderen van de familie Mhlambeni wél naar school kunnen gaan. Eigenlijk zou hier natuurlijk nog veel meer aan moeten worden gedaan.

In de loop van 2021 ontvingen we van ds. Mhlambeni het bericht dat hij in de zomer van 2022 naar Gweru gaat verhuizen. Zijn ambtstermijn in Harare zit erop, en hij heeft een nieuwe gemeente gevonden die zich bevindt op het platteland buiten Gweru, de vijfde stad van Zimbabwe. Zijn familie bezit een stukje grond in dat gebied, en het plan is om daar in 2022 een huis op te bouwen voor zijn gezin.

Met Stichting KOZA willen we daar graag een bijdrage aan leveren. De grootste uitdaging zal echter zijn om te wennen aan een nieuwe woonomgeving en een nieuwe school, voor de kinderen van het grote gezin.

Martijn van Leerdam, juni 2022